

کوئینلن ، ۱۱ آگست ۱۹۶۰

چودہ صتم خواجہ

مکتوب بکره بو دفعه ده همان بهاب دیرم دیکم ایچمه عند دیرم. سومت آلسنه

انسان حقیقہ " جو محمول الاولیٰ ہے۔

سره مکتوب یافتہ اچیدہ ادب دوزخیلر حقندہ بریکلی سئر (دومضی قرلا سیدمدم .

استانجوله ایله آمریقادا کوندریلیمه بر مکتوب کو سترمدیلک . ادراره . الدیه معطنی آرکی بر

فائده بحث ایدیلوورد. سرده ادنی تانیمادیغیز، سولامه د بکاره صورمدیکز. عقلم اد رنده

چرا بلا نديرم ريفتم بو مثل ايد مغوليس. سره بو خصوصه ددغره معلومات ويريده ايردوسنده

۱۲۷

بر ایکی کوہ ادرجہ یوم سحر کتابفندہ شو کردوں تدقیقہ الہ کجہہ راو قدم

Philip K. Hitti, The Origins of the Druze People and Religion
with extracts from their Sacred Writings,
Columbia University Oriental Studies Vol. XXVIII.
Columbia University Press, New York 1928.

کتاب مؤلف دوزدار عقدہ جوہ ترکیب بر بلیوغرافیہ بہ احتوا ایہ بر اتورینی (۵۶-۱) و دوزدار
عائذ دین مندر انگلیزہ ترجمہ نہر احتوا ایہ بر (۶۷-۵۷) . موکند، رہ اندکس و بر حریط دار
اتودن اٹ مہم قلم، فہر ایہ رسم ٹولہ :

Racially, the Druze people were a mixture : ذرية من اهل الشام -
of Persians, Iraqis and Persianized Arabs, and were thereby ad-
mirably fitted for the reception of the Druze dogmas and tenets of
belief. (23. sahife).

... al-Mustana Bahā'-al-Dīn, the right hand of Hamzah in the propagation of the cult. (s. 11.)

"This is especially true in view of the fact that with the death of Bāhā'-al-Dīn in 1031 A.D. "the door of the Unitarian religion was closed". (S. 11).

of emanation from himself, was the "Universal Mind", Hamzah himself, the real founder of the Druze religion and its supreme pontiff who thus becomes the ruler of the universe. Even on the day of ~~judgment~~ judgment he promotes and demotes whomsoever he pleases, a sort of proxy or demiurge for the divine Hākīm. In the meantime an "Opposer" (Qudd) is created by the same process of emanation, a kind of antagonist to the "Universal Mind", whose object it is to nullify the work of the Mind. This makes it necessary for God to create, by emanation from the "Universal Mind", a second minister - the "Universal Soul". This "Universal Soul" is in the position of a wife to the "Universal Mind", and from it emanates the "Words". By similar processes the "Right Wing" or "Precedent" and the "Left Wing" or "Follower" are brought into existence, the "Left Wing" being none other than al-Muqtana Bahā'-al-Dīn, the fifth and last supreme minister who stands at the head of a lower hierarchy (There was a hierarchy of missionaries graded into Dā'i, Ma'dhūn, and Mukāsir) and whose multitudinous treatises and epistles, together ^(shafe 35) with those of Hamzah, form the Druze sacred literature. This Bahā'-al-dīn may have been of Christian origin as his writings reveal unusual familiarity with the New Testament and Christian liturgy. (shafe 34 - 35).

٢- أوردت قايماة قسمة : هذه الدراسة هي مبنية على عشرين أو أكثر من النسخ الأصلية، الكثير منها في مجموعة روبرت غاريت في جامعة برينستون.

٣- هاء الدية مقلد آيريه (الجزء الأول) أدلى دورته دينه عالم قسمة كتابه ده مؤلفه ده ر. يازمه ده Robert Garrett قوله كسيرة آسند ادوب Hitti نه كتابنده ابيه صيفنده فوتوغراف داره.

٥- أوردته دورته دين ده اوردته اكدتله قسمة ، السلام انيقلو دينده C. de Vaux مقامنده كه خطارده بحث ايتكه ، دورتياره عالم بعض مکتوبان (epistles) هاء الدية نمانده سرده قنديستانه ، غربه استانبول قده كونه يله كنه يازمده ده هاء الدية مقلد طرسته بيزانس ايمراده Constantine VIII (1025-1028) كونه يله دين مکتوبه ترجمه ده كتابده 64-67 نجه صيفنده اشغال ايموره.

چون مستحق ترجمه، Hitti در کتاب عقده خرد ایدرم خیل معلومات ویدوم اثر

استانبولده بولایه جلیکیز امید ایدرم. شاید اوتومنی از ایدوب ده اداره بولایه کازینه
بن خیدا- ایدرک نندار اولورم.

دیگر دقتی چکه بر خصوصیه دوزر کلمه نیت ~~Derezi~~ Derezî دن نشأت ایتنه رعنا
دوزر ملده سنده کنیسنده هیچ بحث ایدیم اوله. حلبک اسلام انیقلو دینده مذکور
ماده ده بحث ایدیلور. Hitti ده بوکا تاس ایتیه.

[Darazi, the founder of the religion (Häziye'de: He is the man
who gave his name to the sect. Arabic Durüz is the plural
of Durzi. sahife. 12.)]

سره استانبولده ایکه بحث ایتیه اولریخم Index Islamica ادر کتابده ده دوزر
دینه عائد قیسه بر مقالر بیلوغرافیه سدر. ص. 89.

Barbour, N. The Druze people and their religion. Journal of the
Palestine Oriental Society, 19 (1939), pp. 14-17.

Ben-Zvi, I. The Druze community in Israel, Israel Expl. J. 4 (1954),
pp. 65-76.

Döbeln, E. von. Ein Traktat aus den Schriften der Drusen, aus hand-
schriftlichen Quellen hrg. und übers. Le Monde Oriental
3 (1909), pp. 89-126.

Feghali, M. Texte druse. Mélanges Maspéro III (1935-40)
pp. 83-96.

Hidayet Hosain, M. The Druses, their origin, manners and customs.
Oriental Studies in honour of Cursetji Erachji
Pavry, 1933, pp. 156-162.

Khalil, J., et Ronzevalle, L. L'épître à Constantin, traité religieux
Druse. Mélanges de la Faculté orientale de l'Uni-
versité St. Joseph de Beyrouth, 3 (1909), pp. 493-534.

Littmann, E. Der Messias als Drusenheiliger. Zeitschrift für
Assyriologie und verwandte Gebiete 19 (1905-06) pp. 148-150

Nimri, N. N. The warrior people of Djebel Druze. A militant
minority in the Middle East. J. Middle East Soc.
I (1941), pp. 17-21.

Saarisalo, A. Songs of the Druzes; transliterations, translations and comments. *Studia Orientalia*, 4 i (1932). p. 144.

Sprengling, M. The Berlin Druze lexicon. *AJSL*, (American journal of Semitic languages and literatures) 56 (1939), pp. 388-414; 57 (1940), pp. 75-94; 58 (1941), pp. 91-98.

Strothmann, R. Drusen - Antwort auf Nusairis Angriff. *Islam*, 25 (1939). pp. 269-281.

Thompson, O. H. The Druzes of the Lebanon. *Muslim world* 20 (1930), pp. 270-285.

Toftbek, E. A shorter Druze catechism. *MW* 44 (1954), pp. 38-42.

Wehr, H. Zu dem Schriften Hamza's im Drusenkanon. *ZDMG*. 96 (1942), pp. 187-207.

Anderson, J. M. D. The personal law of the Druze community. *Die Welt des Islams* N.S. 2 (1952), pp. ¹⁻⁹ ~~4-9~~, 83-94.

Besterman, T. The belief in rebirth of the Druzes and other Syrian sects. *Folk-lore* 39 (1928), pp. 133-148.

Ristelhueber, R. Français et Druses au siècle de Louis XIV. *Revue de l'histoire des colonies françaises*. 11 (1923). pp. ²⁹² ~~290~~.

سوکیه خواجهم ، دوزیر عقده محمدیه بو قدر اکتفاء ایده جکم .

توکیدنه منتظم خبر الیور حکومت کث قرارین ممنونیه قاضیایور . لکه انقه ده بعض
پروفورک ساطو قرار اید اونیورسوده اذاقلا سیدریلکایز خطی پایانییه ده کر الشیفن ادرنگیم مقام
ادولم . زیا پروفورک تعیه ایدیل اید غزل ایدل عین دوات اولویم نروه قایور مختاریت .
بو یاز آدیاده بعض قونده اشعار ایتک تصورنه ایدیکن خواجهمزل موفقیتلرین دوزیر قجهم
بر طلبه گز ، هم بر تود ادلاوه دایما خط دیار .

مکتوبه صوت دیرکته حسین الایلازه ادیر ، خانم فتیه ، آن دبه عتدیر عضا ایدور . کوهیکه ده

به یوه ۱۴۱۰

م . / ۱۰۱۱